

Циљ у вези са читањем

Челси Мортенсен

(Засновано на истинитој причи)

Ова прича се одиграла у САД-у.

Андерс је слушао како његова сестра чита током породичног проучавања Светих писама. Покушао је да прати на свом таблети. Али било је тешко усредсредити се на речи.

Андерсу је увек било тешко да чита. Прошле године смо открили да има дислексију. Дислексија је сметња у учењу која отежава читање. Мозак му је мешао речи и слова, а очи су му прелазиле преко странице када је покушавао да чита.

Његова сестра је завршила читање свог стиха, а брат је прочитао следећи. Али Андерс није читао. Није волео да чита наглас. Увећавање слова на таблети помагало је мало. Али мрзео је

колико је његово читање било споро и неспретно. Правио је толико грешака! Морао је толико да се труди за нешто што се чинило лаким за све остале.

Када су завршили са читањем, Андерсова породица је погледала видео. Био је у вези са програмом Деца и млади

„Поставите личне циљеве који су изазовни и захтевају напор, рекао је старешина Гонг у видеу. „Откријте нове таленте, интересовања и вештине.“*

Андерс је размишљао о циљевима које је могао да постави. Можда би могао научити како да пече колачиће. Или да боље игра фудбал!

*Очи у очи са старешином Геритом В. Гонгом (емитовање широм света, 17. нов. 2019), Јеванђеоска библиотека.

Затим је погледао Мормонову књигу на столу. Побољшање у читању није звучало као баш забаван циљ. Али је желео да може да чита Света писма са својом породицом.

„Знам шта желим да ми буде циљ”, рекао је тати. „Шта је то?” Питао је тата?

Андерс је узео Мормонову књигу. „Желим да свакодневно наглас читам стих из Мормонове књиге.”

„Звучи као добар циљ”, рекао је тата. „Када желиш да почнеш?”

„Одмах!”

Андерс је отишао у своју собу и затворио врата. Није желео да га ико чује. Онда је отворио своју Мормонову књигу. Помешао је неке речи, али му је требало само минут да заврши први стих. То није било *и*ако *лоше*, помислио је.

Андерс је читао Света писма свакодневно. Било је тешко! Ни он није осећао да напредује. Али је наставио да ради на томе.

Онда је једног дана у школи његова учитељица рекла: „Вау! Не могу да верујем колико брзо учиш.”

Андерс је подигао поглед са свог домаћег. „Стварно?”

Она је климнула главом. „Напредујеш веома брзо.” Андерс је погледао речи на свом папиру. Било је много лакше читати их него раније. Његов циљ да вежба читање Светих писама помагао му и са учењем у школи.

Када је дошао кући, отрчао је горе да чита своја Света писма. Када је погледао страницу, речи су се и даље вртеле. Али било је лакше схватити о чему говоре.

Андерс је те ноћи био узбуђен због породичног проучавања Светих писама.

„Хеј тата”, рекао је. „Могу ли помоћи у читању данас?”

Тата се осмехнуо. „То бих баш волео!”

Андерс је пажљиво пратио док су његова браћа и сестре читали по један стих. Када је дошао ред на њега, полако је читао стих да би се уверио да је сваку реч добро разумео. Након што је завршио читање, подигао је поглед. Сви су били насмејани због њега.

Иако није био савршен читалац, Андерс је био поносан на себе. Знао је да ће, када буде напорно радио, Небески Отац увек бити ту да му помогне. ●

ИЛУСТРАЦИЈЕ: КЕЛИ СМИТ